

Idei első bennmaradásunkat a hagyományokkal nem szakítva ismét több órás buszúttal kezdtük, a cél Eger volt. Utunkat csak egyszer szakítottuk meg a vacsora miatt, melyet Gödöllőn fogyasztottunk el. Körülbelül 10 óra tájékán végül megérkeztünk Egerbe. A város esti pompája, csillogó fényei fogadtak minket, az egész hely mégis meglehetősen csendes volt. Kollégiumi szállásunkon egy hangulatos aulában hamar megkaptuk a szobakulcsokat, és elfoglalhattuk ideiglenes szobáinkat. Este már csak fürödni volt időnk, hisz erőt kellett gyűjteni a másnapra.

Szombat reggel első utunk a Dorner étterembe vezetett, itt végre sem minőségi, sem mennyiségi problémáink nem adódtak, az étel bőven fedezte délelőtti energia szükségleteinket. Ezt követően indultunk a nap első komolyabb helyszínére, az egri várba. Némi eligazítás után a rövid szabadidős program keretében megcsodálhattuk az itt levő kiállítások zömét, többek között a Képtárat, melynek lenyűgöző alkotásai többünket azonnal levettek a lábunkról, vagy a börtönkiállítást, ahol szembesülhetünk az akkortájt igen népszerű kínzó és vallató eszközökkel, módszerekkel. A szabadidő leteltével egy idegenvezető kalauzolásával jártuk körbe a vár fontosabb részeit. Ilyen volt például a Hősök terme, ahol a várvédők neve van felsorolva. Középen Dobó István síremlékét láthattuk, valamint a kor legfontosabb kasztjainak kőszobrai tornyosultak fölénk minden oldalról. A következő állomás a katakombák hálózata volt, ahol megismerkedhettünk a tüzes kerék működésével, a törökök trükkjeivel, és a magyarok ötleteivel, melyeket az ostromlók ellen vetettek be.

Következő napirendi pontunk a város szívében, az Eszterházy Károly Főiskola tornyában levő Planetárium volt, itt a csillagok mozgásában gyönyörködhattunk bő egy óra keretében. Valóban olyan volt az egész, mintha a szabad égbolt alatt lennénk, látványnak nem volt utolsó. Ugyanitt megnéztünk egy csillagászati eszközöket bemutató kiállítást, amit szakmai ismertető előzött meg, ezután néhány érdekes fizikai jelenségen alapuló gépet próbálhattunk ki.

A nap utolsó programja egy előadás volt, amely a kulturált borfogyasztást mutatta be. Vélhetően sokunk világnézetét változtatta meg az alkoholhoz való viszonyulást illetően.

A nap végén palacsintával megkoronázott vacsora, majd a jól megérdemelt pihenés következett.

Vasárnap a kötelező reggeli után Szilvásvárad felé vettük az irányt. Itt egy, kissé túlfűtött

kisvonat volt segítségünkre célunk elérésében. A Fátyol-vízesés mentén tett túránk során helyenként pazar látvány tárult elénk. Ezen végigérve egy kisebb piactérre értünk, itt mindenki kedvére mazsolázgathatott a különböző ajándékok tengerében. Hazafelé Martonvásárra érkeztünk, ahol a Brunszvik - kastélyt jártuk körbe. Itt mindenképpen ki kell emelnem a park közepén levő gyönyörű tavat, mely a lemenő nap fényében csodálatos képet festett. Az óvodamúzeum legtöbbünkben azt az érzést keltette, hogy akkoriban nem volt túl jó dolog kisgyerekeknek lenni, ezt a tárlatvezető is hangsúlyozta az előadás során. A Beethoven - múzeumban betekintést nyerhettünk a zeneszerző magánéletébe, és természetesen munkásságába is, rengeteg plakát, levél, hangszer, és korabeli bútor volt kiállítva a három terem mindegyikében.

Ezzel zárult hát az első bennmaradás. Pár óra elteltével ismét Pápán találtuk magunkat, és ez mindegyikünkben némi megnyugvást keltett. A menetrend szerinti vacsora után alvás, hisz másnap iskola!...

Incze Krisztián 12.F osztály